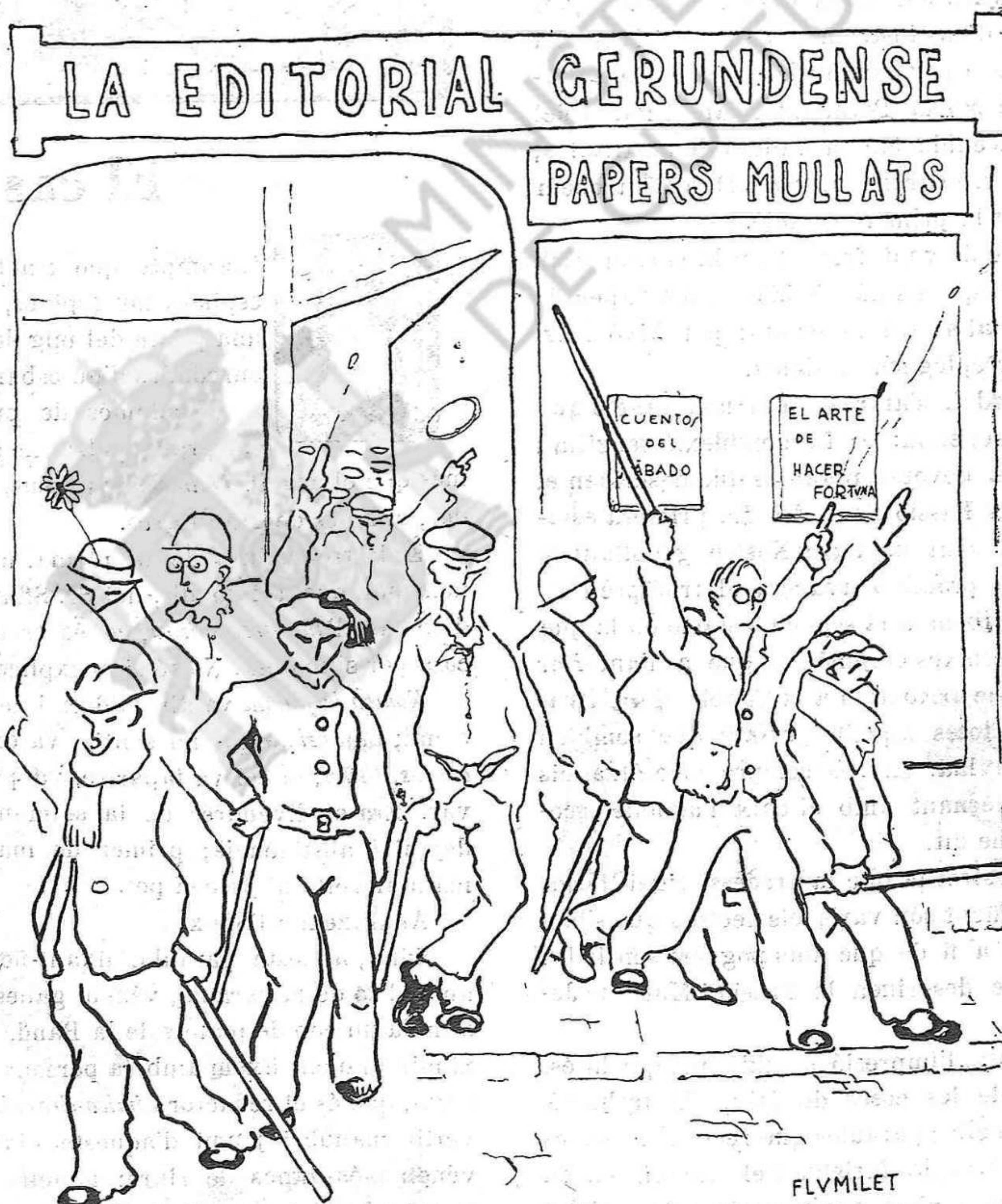

CLARINET

Aquesta Revista — és llarga de vista.

EPISODIOS NACIONALES

INVASIÓN DE LOS BÁRBAROS DE «EL NORTE»

15 Cts.

Aquest fet En Font, no l'ha explicat mai a la seva classe, ni per descurt.

Clarinetades

LES CREUS

DASSAR la Quaresma a Girona i no «seguir» ni un diumenge *Les Creus* seria com anar a Roma i no veure al *Papa*.

Soc partidari de veure tot lo que's pot veure: l'altre dia pas-sejarem per les Pedreres; no fa molt temps anàrem a barquejar a Pedret... doncs avui, que estem en plena Quaresma, hem d'anar cap a *Les Creus*.

A les tres de la tarda d'un diumenge quaresmal, s'organitza una processó. Un Sant Crist voltat per uns quants escolans que duen «solfes» a les mans van al cap d'ella juntament amb un *trio* que llençarà pels aires unes notes místiques arrencades d'uns instruments antidiluvians. La comitiva passa per davant les escales de la Catedral, volta per la Pera, puja cap al Palau del Sr. Bisbe, s'enfila cap a radera de nostra Seu, vegem la Torre Gironella, Sant Daniel i trobem seguidament la primera estació.

Fa un xic de vent fret, al cel hi corren amb velocitat uns quants núvols blancs que tapen de tant en tant al sol un xic calent: per això a *Les Creus* s'hi arrepleguen costipats.

Un sacerdot, s'atura i resa una oració que tothom la repeteix; es fa genuflexió senzilla i el lector diu devotes paraules que descriuen el començ de la Passió Sagrada. La primera estació s'acaba resant un Pare Nostre genollant-se tothom. I la processó avança; el *trio* pren la paraula i arribem a la segona estació en la que es fan les mateixes cerimònies que a l'anterior i aixís fins que arribarem a la Capella del Calvari, seguirem totes aquelles *caseles* que semblen una estela divina. El *trio* sempre amenitza els intervals alternant amb el cant d'aquells escolans que ja he dit.

El camí estret fa que la processó sigui llarga i per consegüent són varis els lectors que s'han de menester a fi de que tots poguem sentir les oracions que descriuen la Passió i Mort de Jesucrist.

Es hermosa l'impressió sentida pel que hi és. L'enamorat de les coses de Déu, s'hi troba bé, escoltant aquelles paraules que recorden passos sagrats mentres la farigola i el romaní llencen llurs flaires pels aires que's respiren i les violes somriuen en els marges humits.

Apar que ens hi trobem al Calvari i oïm els

gemecs d'aquelles dones de Jerusalem i els aços dels inhumans butxins. El cor s'omple d'un ambient místic i sentim una vera dolor d'haver ofès a Déu.

Arribem a la Capella del Calvari i un orador sagrat dóna fi a l'acte, ben senzill i hermós.

Tornem cap a Girona passant pels mateixos camins, petgem les mateixes pedres, però hi manca aquell *trio* i aquella lectura per a sentir l'emoció d'abans.

El sol va cap a la posta, el cel és més trist i el vent més fret.

Per un altre cantó, el Sant Crist torna cap a ciutat rodejat per una munió de fidels que resen el Sant Rosari.

GERIÓ

El cas Sfinx

'assumpte que tractaré és molt espinós, tan espinós, com treure una pilota del mig les branques enredades d'un esbarzer.

Es además de punxagut, un cas gran... potser ho és més, molt més que el cas *D. Dalmacio*; ja veus, amic llegidcr, si ho és de gran i gros.

Es la trencadura de la ploma, no menys fenomenal que tot lo dit, del Sr. Sfinx. Es tracta d'un cas d'*auto-trencadura*, ço és trencar-se [una cosa per si mateix. No sé si m'explico.

Rompo la pluma va dir l'Sfinx i la terra s'estremí; una *beiata* que ho sentia, va exclamar: *librenos, Señor*; el cel va tapar-se, va ploure i nevar. Era el divendres de la setmana passada; dejuni i abstinència; primer de març, marçot, mata al vell i al jove si pot.

Analitzem a l'Sfinx.

Sfinx, aquesta paraula, fixant-nos solament amb el so de la paraula, vénen ganes de riure; sembla un cop de platets de la Banda Municipal. Si mirem o ens fixem amb la persona que representa, que és el redactor *cómico-dramático* del divertit manubri jaumí d'aquesta ciutat, encara vénen més ganes de riure: aquella veueta de nena mimada; aquell moviment apendulat de llur testa; aquell «balancé» tan castiç del seu cos enamoradiç; blincadiç com un fil estantís

de «gaseosa» del país... fa distreure al més moix del món.

Doncs bé: havent parlat de lo que se'n diu *exterioritat* del subjecte, ara hem d'endinsar-nos en el «seno» del cas, de la trencadura, de l'acte en si mateix... i per consegüent hem de saber quin caràcter té aquest senyor. Però, com que la cosa iria llarga, solament tocarem lo que'ns convingui per a saber *algo* sobres lo de la trencadura.

L'Sfinx, va venir a Girona amb *bones* intencions. Ell ja sabia que era el món, i va dir-se: *aquí Girona farem alguna cosa*. Tots sabeu que va fer se catalanista; donà conferències i escrigué a «El Gironès». Els seus companys d'abans, ja varen veure qui era i a què venia. S'enteraren de la seva vida anterior i va venir la desfeta. L'Sfinx, venia per lluir, i an el «Centre Catalanista» ja n'hi ha masses que llueixen.

L'home, allavors va fer-se carlí i va ficar-se an el catau de «El Norte» per a lluir, sempre per a lluir en tot. I ara ja saps, llegidor, lo que ha passat des d'allavors fins avui. L'Sfinx ha conseguit lluir com un retall de llauna en mig un piló d'escombraries.

Amb la desfeta del dia de les eleccions, ell ha dit *rompo la pluma*, i la ploma no s'ha *rotido*: la té molt groixuda.

Diu ell, que romp la ploma i es tenca al quarto d'estudi per a aclarir no sé què. Ho creuen, llegidors, això?... Doncs jo tampoc.

Lo que passa és que l'Sfinx ja no serà Sfinx i, per lo tant, ara serà ex-Sfinx.

S'ha cansat d'ésser carlí, i ara quan escriu en «El Norte» ho fa amb un altre pseudònim o sense firma; i quan pugui ficar-se en un altre partit polític, ho farà.

Sembla que ara es vol fer d'esquerra; si hi hagués un partit afiliat amb l'Alba, s'hi ficaria. També crec que tal com s'han posat les coses, tindria barra per a sol·licitar ésser soci del «Centre Catalanista».

De trencar la ploma, no ho ha pas fet; jo en responc. Lo únic que pot haver fet o millor dir farà, és canviar de plomita.

I ara, plego, que ja n'hi ha prou.

Consti que aquest article no és acabat i si algú vol continuar-lo, ja li donc permís, doncs el cas és molt gran.

DUROS, PESSETES, RALS

Goig sense alegria

O em trobo amb el cas de tots els que escrivim en el CLAR I NET.

Allò de les 51.500 pessetes, me va fer agafar un no se què, i vaig dir-me ¡fora treballar! vinga geure i reventar ampolles de xampany!

Però... tots coneixeu lo que fa la qüestió, i ha succeït que com aquell qui té un dècim en la rifa de Nadal i llegeixen en el diari... que han tret! comencen a patejar quartos i més quartos i resulta que quan llegeixen les llistes oficials, solament han tret el sopar de vuit dies entera de cà la Quima.

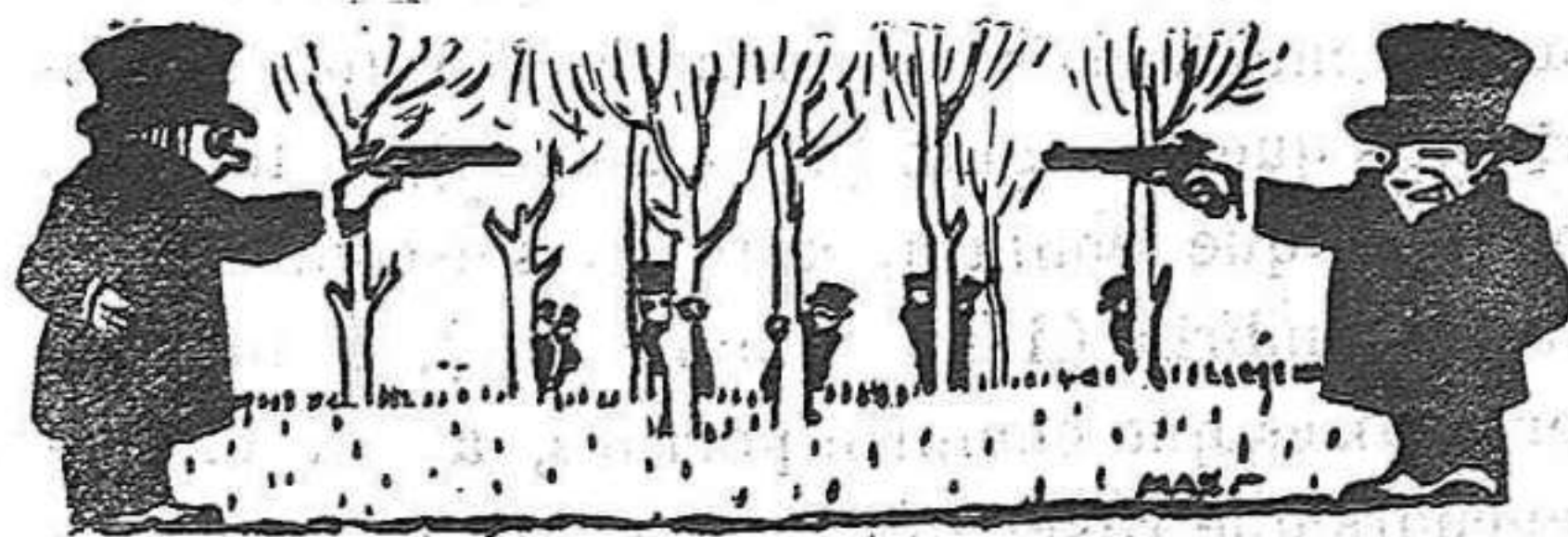
I tot per aquest maleït D. Palmacio que perquè no ha sortit diputat ens ha estafat, el grandíssim estrafalari!

I lo més trist, és que nosaltres, treballàrem de bona fe, fent surar el nom de D. Pancraccio; posant-lo fins a les estrelles, no regatejant nits per a la seva victòria...

L'home *invicto*, l'home pur, el *campeón* de la formalitat, s'ens ha desdit del tracte... tot lo més que'ns va pagar fou el cinc a càn Montanya i encara ho ha quedat a deure.

Mai més, ho juro llegidors i estimadíssimes llegidores; mai més vos vull deixar... Perdoneu-me si per unes *peles* que podia embotxacar jo havia intentat deixar d'escriure... No hi ha candidat que m'afaiti mai més les seies per una miserable pesseta i menys el D. Dalmacio que va a confessar cada dia i després ens ensarrona.

RAMONET DEL CARRIL

IMPORTANT

A tots aquells que ens envien «Guspises» per a publicar-les en aquest periòdic, els hi advertim que iran al cove totes les que siguin d'autor desconegut per nosaltres.

No estranyin aquest acord pres en plena Junta d'aquesta benemèrita Redacció, doncs molts són que envien quatre ximpleries per a satisfer alguna venjança i altres orgues, que a nosaltres no ens convé ni pagant.

CANÇÓ D'ENAMORAT

A una donzella del Pirineu

Ja soc feliç, pareu vostra volada
 que soc feliç
 ocells, canteu l'encís de l'estimada
 canteu l'encís.

Un serafí m'ha fet la vida bella
 un serafí;
 les punxes del camí me les treu ella
 les del camí.

De l'Empordà n'és filla l'àngel meu
 de l'Empordà;
 té el mirar clâ amb claror del Pirineu
 té el mirar clâ.

El món no és trist, poguent sentir Amor
 el món no és trist;
 que bell l'he vist el món amb ell al cor!
 que bell l'he vist!

RIJOCAMAEL

DOLCESES DE L'AMOR

Encurosit mirava jo el jardí
 traguent el cap per sobre el mur que'l volta.
 La vegí tan tristoia i capficada
 que una aglà jo li tiro. La toquí!
 Sentint-se un «poca-solta!»,
 i cor-glaçat, darrera la murada
 m'ajupo tremolós.
 Mes, escarrabillat i amb picardia
 i amb cert daler joiós...
 Clac!... Altra aglà ja besa a l'adorada.
 M'arronso una altra volta...
 Sento el trepig pausat d'ella, l'aimia,
 de puntetes s'acosta... Res se sent...
 A l'adreçar-me xoquen casualment
 les cares tafaneres...
 i, ai! «no sabia qui eres».
 Mes, veigent-me tristet la melindrosa
 me besà la galteta vermellosa.

BERNAT

Crida

ARARIT, tat, tirorirat, tara-
 raaaat!

Se fa sapiguer a tots els viat-
 jans que viatgin, a tots els cami-
 nants que caminin, a tots els es-
 tudians que estudiïn (si per mi-
 racle se'n troben), a tots els fabricants que
 tinguin fàbriques, a tots els hortalsans que tin-
 guin horta, a tots els hostalers que tinguin hos-
 tals, a tots els vigilants que vigilin (si acàs
 existeixen), a tots els militars de la milícia, a
 tots els municipals del municipi, a tots els es-
 crivents que escriguin (i no garlin), a tots els
 confiters que confitin, a tots els escombriaires
 que escombrin (i no romancegin), a tots els
 perracaires que comprin perracs, a tots els re-
 venedors que revenguin (i no afaitin) i en fi, a
 tothom qui perteneixent a la humanitat humana,
 sigui català de Catalunya, o millor, gironí de
 Girona; que si per una d'aquelles que solen pas-
 sar, quan passen, arribés a les seves mans el
manubri Pelma-Fontlifreguístic, que'l llenci tot
 seguit, car està atacat de *clerolligafobi*.

Lo que's posa en coneixement del públic,
 per a que, coneguent el perill que perillen, no
 tinguin dret a reclamar satisfaccions per a sa-
 tisfer els danys i perjudicis.

L'alcalde popular,
 DON FADRICO

El nunci,
 MANEL DE LES CASILLES

VOLDRIEM saber com vos nomeneu per encap-
 çalar aquest escrit que avui vos dediquem.

Sou forastera i vos hem trobat bella; per més
 comble, sou normalista.

Vinguda de Palafrugell, d'aquella taca del mapa
 que falta un dit per a tocar a la mar, apar una nimfa
 o mellor dit una sirena que'ns fa tornar ximplers a
 nosaltres joves que l'admirem.

□

AQUELLES nenes que tant gasto fan de polvos
 davant el mirall del Cine Gran-Via, es varen
 queixar amb un nostre redactor que un dia va veure
 quan s'empastifaven, doncs varen creure que ell fou
 l'autor de la *guspia* que d'això parlava en el número
 passat.

Però la veritat és que ell no fou l'autor de res... i
 per això és que avui rep: tim lo que deiem ahir, puix
 es veu que ho són molt de presumides certes donze-
 lles de Girona.

□

TENIM al damunt de la taula un *programa* on des-
 criu els actes que celebraren les Germanes
 Escolapies amb motiu del segon centenari de la
 fundació canònica de l'ordre de etz., etz.

Creguérem nosaltres passar un rato divertit, doncs
 sabut és que les monges de nostra ciutat són les que
 guarden les nostres *beutats* en les hores de sol dels

dies de cada dia, com diu el vulgo. I com que un dels números era interpretat per les *señoritas del Colegio*, resolguérem anar-hi en corporació.

Però llegim una nota que diu: *No se permite la entrada a niños mayores de 12 años.*

Alabat siga Déu! Ens contentarem mirant la festa des de les escales de la Catedral.

No sabem quina falta és tenir més de 12 anys.

Ja té raó el nostre *Rijocamael* quan diu que les dones fan com el temps; són boges.

□

DIJOUS va fer vuit dies que En Sabater se'n va anar cap a casa seva portant l'acta de diputat a la butxaca, i s'organitzà un convoi d'autos que la acompanyaren.

Girona, que encara no sent el més petit terrabastall ja bada, va sortir per veure què era aquell escàndol i immediatament els balcons de la Rambla s'omplien de gent com les finestres de cases de pagès s'omplenen de capces de blat-de-moro quan n'és el temps.

Recordem haver vist a una *serra* que sortí per a mirar si era el cotxe de correus que s'hagués estrellat; a una Carmen que sorgia una samarreta de punt; a una Narcisa amb aigua del Ferro... etz., etz.

□

ARA que parlem d'eleccions, aprofitarem l'ocasió per a dir que al cap-tard del dia que's celebren, nosaltres erem a n'el *Centre Catalanista* (doncs sempre ens agrada ser allà on guanyen) i vegegrem a un grup de dames i dametes que pujaren a felicitar al Sr Sabater.

Un carlí que ho va veure, ho va anar a dir a n'els del *Moral* i diu que En *Dalmacio* va tenir un disgust molt gran quan va veure que cap dama li va anar a donar el pèsam.

Nosaltres, la veritat, ploràrem com unes *magdalenas* quan ho sapiguérem.

□

LES *normalistes* que cursen el quart any de la *carretera*, varen celebrar eleccions

Crec que fou la professora qui va fe'ls-hi fer per a saber l'opinió de les seves deixebles.

Després de moltes coaccions i baralles, les regionalistes varen guanyar per molta majoria.

Nosaltres que no som polítics, i tan se'ns en dona els uns com els altres, felicitem a les regionalistes.

□

MENTRES uns van al enterro tristos, acompanyant les despulles d'un ésser estimat a l'etern repòs, aquelles nines del balcó ja citat vâries vegades en aquesta revista, estan cofoies i contentes per a veure els jovincels que van a l'enterro.

Contrast de la vida! Uns ploren i altres riuen...

Uns desconsolats, amarats els seus ulls de llàgrimes... i aquelles nenes, rialleres escampen unes mirades que si els morts no anessin tapats, ressucitarien.

I lo més trist encara, és quan riuen al veure passar algun pobre xicot que està *mort*... per elles.

□

VAMOS! Per fi, ja'l tenim promés.

En Roc-duq, l'amable col·laborador nostre ja ha caigut a la garjola.

Ara les quartetes que faci ja no seran per a nosaltres... seran per a ella, per a la promesa.

Ja no farà cap més *pressupost* de Fires; ara si acàs farà el *pressupost d'un casat*.

L'enhorabona, de totes maneres.

□

AQUELLA hermosíssima Amanda que semblava burlar-se de l'Amor, mostrant-se impassible davant d'ell, ara no ho podem dir-ho aixís.

Ha esdevingut enamorada (potser força) d'aquell jove tan simpàtic i amic nostre qui també estima a la donzella gentil que hem nomenat.

Cel·lebrem moltíssim que vostè s'hagi sacrificat en aras de l'Amor i li desitgem benaurances, doncs a n'aquesta casa, l'apreciem molt, Amanda.

□

JOVE, elegant, molt conegut de tothom, desitja casar-se.

Poques pretencions. Solament vol una noia guapa i que sàpiga jugar al *tennis*.

Donarem més detalls a qui vingui per la Redacció.

□

ES de Sils l'Enriqueta que està a pensió en un Col·legi de prop la Catedral.

Mai, mai la podem veure per les Rambles lluint llur hermosor que és molt apreciable.

Si la volem veure, hem d'anar cap els barris alts de la ciutat, i les nostres feines no'ns ho permeten.

Preguem a l'Enriqueta que quan baixi, avisi que... *vamos* la volem veure!

□

DEIA certa nina a llur amiga:

Si nosaltres tinguéssim vot; si poguéssim ésser *diputades*; si poguéssim governar; si poguéssim...

Pobres, pobres dels homes si passés lo que deia la referida nina! Si ara s'ens volen posar els pantalons, allavors voldrien els calçotets.

□

EN Rafel, dependent d'una botiga de robes de la Rambla, ha enamorat a una Lolita que viu en una de les cases de prop el pont de la Barca.

Sabem ademés que la riallera Lolita, voldria que aquests amors fossin secrets, però es veu que no; la nostra amable nineta no s'ha fixat que l'amor és com el foc, que per fondo que l'enterrin sempre hi ha fum que respira.

Preguem a En Rafel que aprofiti l'ocasió que val la pena.

Si tothom pogués dir-ho com tú, Rafel...

□

A propòsit de dependents de cases de robes, també tenim notícies de que una Maria que viu per aquests contorns, ens ha enamorat a un que fa corre la mitja cana, però aquest no pot dir-ho com En Rafel, puix no li correspon.

Aconsellem al pobre noi, que no s'ho agafi tant a la valenta, doncs hi ha moces que tenen el cor dur.

L'Angelita, l'encantadora normalista filla de L'Escala que viu prop la Plaça de l'Oli, té enamorat a un nostre amic. El jove que és algo *parat*, no s'atreveix a declarar la passió que sent, doncs ademés de lo encantat que és, ella no vol engrescar-se per ara, perquè ha d'estudiar i té por li donguin carabaça, i per això el jove té de suportar el calvari d'estimar i no ser estimat, sense altra esperança de que quan acabi el curs ella accepti el seu cor o li dongui carabaça.

Aixís és que podria succeir que per fi de curs, la Angeleta li donguin carabaça d'alguna assignatura i que aquesta en dongui a l'amic que l'estima.

Nosaltres desitgem passi tot lo contrari.

ELLA, la bella d'ulls negres i llavis de coral, estimada per tots els gironins que's disputen per a poguer *valsar* amb ella, doncs passa per una de les més bones balladores de Girona.

Per això quan a l'estiu toquen sardanes, ella sempre hi és, i facin lo que facin, si és qüestió de dançar, mai manca la seva celestial presència, lo que és causa de que hagi renyit varies vegades amb en Ramió, l'enamorat seu, galant conqueridor de flors gironines, malgrat lo que ell no deixa de dir que està engrescat amb la Carmen, que és la que parlem, doncs a més de ser una *rosa de verano* és una balladora que com hem dit es porta l'oli, i a En Ramió li agrada molt, puix és pèrit en la matèria. D'aquí ve, segons tenim entés, el *profundo cariño*.

Per acabar, direm a la Carmen que's posi pantalons i compri un gaiato, doncs en Ramió la sap molt llarga.

I de la Pilar? Què en direm de la Pilar?

L'hermosa nina de la Plaça del Molí, la tendra donzella d'aquella fleca que quan volem anar a la font a berenar ella ens hi fa anar a comprar els llonguets.

Què en direm d'ella, sinó que és un àngel, que te els ulls d'estrella, que duu satinada la pell i pinyonets en lloc de dents...

Ai, Pilar quan seràs més grandeta, quant de mal faràs!

Tatarit-Tataret

PROTESTEM! En Dalmàcio ha perdut, i no ens ha pagat. La lletra que va extendre i firmar, era falsa, puix ell no té crèdit en lloc.

Comprenem que'l nostre cas no era molt noble, però eren 51 500 pessetes que fan de bon arreplagar.

Mai més, amics llegidors, mai més! Ens hem ficat amb llibrés de cavalleria i... els fumuts nosaltres. Mai més, repetim, defensarem a ningú i menys *causes perdudes* com les d'En Dalmàcio, que abans de nèixer ja era mort com un mort del cementiri.

Hem pecat, i ara cumplim la penitència.

MANOI, es coneix que'ls jaumins no hi estan acostumats a guanyar diputats.

Perquè n'han tret dos, no s'hi veuen i tot és publicar llurs fotografies i organitzar homenatges.

Pobre gent! I si mirem que si han tret dos diputats ha sigut perquè «La Lliga» ha volgut, encara fa més llàstima.

R. I. P. pels difunts!

A VUI fa quinze dies que la nostra ciutat estava endolada... havia perdut per a sempre més a l'insigne patrici, a l'hèroe de la llei del... Candau.

Oh, quina pena tan fonda experimentavem els ciutadans de Girona per la pèrdua d'aquell *valiente adalid!*

Les botigues estigueren tencades tota la tarda en senyal de... dol.

ENTERRAMENT.—A les quatre de la tarda arriba la clerecia, essent oficiant el futur il·lustre mo sèn Plantilla. El fèretre era cobert de «Cuentos del Sábado», llibres A. P., rebuts i deutes. Presidia el Sr. Rabadà acompanyat de los «Maestros de Doctrina». Seguien tot darrera nombroses personalitats, entre elles recordem als Srs. Sfinx, Rosauro i Matteuet. El dol prengué comiat en el lloc de costum.

A les nou del vespre feren salves a la Rambla per l'*esforzado campeón*.

Acompanyem a la família fonifarguista en son condol.

L'àpat es farà a la *Sinagoga*.

EN Font i Fargas, el dia de les eleccions va passar-lo quasi enter a Llambilles per a fer vots.

Efectivament. D. Dalmàcio va sortir, a Llambilles, per l'article 29.

HA sigut molt comentat el fet d'haver tingut 57 baixes en vuit dies el nostre estimat confrare *El Norte*, manubri jaumí d'aquesta ciutat.

EL *Korreo Katalán* de Barcelona, el pobre diari d'En Junyent, estava furios l'altre dia perquè En Llosas ha perdut la *llongança* d'Olot.

Diu que la coacció ha sigut la causa, enumerant totes les maniobres que'ls *tentáculos* de «La Lliga» han comès.

Una de les més curioses, és que degut a «La Lliga» va sofrir averies el correu que duia notaris per En Llosas cap Olot.

El com ho ha fet «La Lliga», ningú s'ho explica... és un cas com el de *La mano que aprieta*.

UNES senyores molt conegudes per tot Girona, estaven agenollades en l'església del Carme durant certa funció religiosa que en el dit temple celebraven.

Un dels nostres redactors que també hi era, va recullir alguna paraula que transcrivim, d'una conversa sostinguda entre les dugues senyores.

Al començament, sols oïrem paraules que anaven per En Fournier i En Peyra, lo que ens va cridar la

atenció, puix no esperàvem d'elles conversa de política.

Paràrem l'orella i poguérem recullir unes quantes frases:

—Però lo que estranyo més—deia l'una—és lo d'En Llosas!

—Ah! Sí, sí. Miri que és un cas.

—Si Déu Nostre Senyor no hi mira, no sé pas on arribarem.

—Ja té raó. Vingui a casa i ja en parlarem.

Eh? Què els hi sembla d'això? Dugues senyores que tots les coneixem, i ningú ho diria ..

Si Déu no hi mira, el món sucumbirà. Els *ateios* catalanistes han guanyat!

Que no es repeteixi, oh, Déu! Amén.

□

UN foraster que visità l'església del Mercadal ens preguntà si hi havia hagut algun incendi temps *atrás* en el dit temple.

—No, senyor— li responguérem,— és que hi fan obres i amb això de la guerra tot s'apuja... sap?

□

SEMBLA que'l *manubri* no canta com dies passats. Potser serà que allò de la trencadura de pomes, s'haurà convertit amb trencadura d'una *crossa*...

□

ELS *programes* que publiquen el «Círcol Catòlic d'Obrers» per a que tothom s'enteri de les funcions que cada festa representen en el saló d'actes d'aquella entitat, fan llàstima de veure.

Hi ha cada esgarrinxada que val un *jo pecador*.

L'altre dia, llegíem en un d'ells: «Programa còmic». I tan *còmic* com era, senyors!

Per fer-los aixís, més val que'ls facin en *crístiano* que de passo iràn al cel.

□

PODRIA dir-nos l'ex-Sfinx, quants diumenges fa que no ha anat a missa?

Fill, *donde las dan. las toman*.

□

DON *Dalmacio* presenta la seva candidatura per a senador a Tarragona, aliat amb un liberal i un lerrouxista, únics defensors de la *Comunió*.

Part de la Junta Regional Tradicionalista, volia presentar a En Llosas. Els defensors d'aquest eren En Junyent i l'Argemí. Per consegüent, ja hi tornen haver batusses.

Nosaltres, ens felicitem d'haver tret el *poi D. Dalmacio* de Girona i acompanyem en el sentiment a Tarragona.

□

EL *Norte* se les emprèn contra el nostre governador per qüestions de joc, que quan teníem a En La Prida era molt més escandalós.

Que potser s'ha estroncat la font?

□

TAQVIGRAFIA CATALANA I CASTELLANA

Se'n donen lliçons :: Progrés, 7, tercer

DIVENDRES vinent, dia 15, la «Schola Orpheònica» junt amb el «Trio Gerió» d'aquesta ciutat, donarà un concert en el Cine Gran-Via.

Esperem que tots els bons aimants de l'art, assistiran a l'acte, que promet ésser un aconeteixement.

L'assistència d'En Millet i l'èxit que la «Schola» obtingué en el primer i últim concert que donà al Teatre ens fan pensar aixís.

□

UN dels detalls més curiosos de les reformes militars d'En La Cierva, és que hi haurà un servei d'ametralladores tirat per una *cavalleria* de gossos.

Es diu si també hi haurà una *cavalleria* de gats per a arrossegar un servei d'aeriplans inútils que's construeixen.

Tothom està convençut que En La Cierva té molt de cap.

□

ULTIMA HORA.—El Govern ha sofert una banyada d'una *Cierva* i s'ha desfet com un bolado.

CORRESPONDÈNCIA

D. C. G., Barcelona.—Home! Què has fet? .. Es molt gran lo que ens has enviat... és massa gran i no hi té cabuda en el nostre periòdic. Hem rebut l'import en sagells.

J. B., Tortosa.—Tot ho hem rebut; sí senyor, ¡visca Catalunya!

C. C., Figueres.—Acusem rebut de la seva lletra amb lo que hi va posar a dins. Mercès.

Carmencita P., Sant Feliu de Guixols.—Li comuniquem que coneixem el seu nom i a vostè i tot.

Impremta Dalmáu Carles, Pla i Cia. - Girona

Redacció i Admor. : C. de Santa Eugènia, 18.

A los enfermos
de las vías respiratorias
usen **PECTORAL DES VOSGES**
a base de Pino, Eucaliptus y miel
PRECIO: 0'60 PESETAS
Marca registrada número 27.514

De venta Farmacias y Droguerías provincia de Gerona
Concédense depósitos a las Farmacias y Droguerías que lo soliciten
Dirigirse a Dr. ROCA. Farmacia CRUZ-ROJA. Gerona

LA CREU-ROJA

Farmacia : Ortopèdia : Perfumeria

F. de A. Roca

NO TING CAP SUCURSAL

Gabinet Ortopèdic
Especialitat en Braguers
i Faixes ventrals
Sevei permanent

Plaça de l'Oli Girona

F. Solà
Optic i Joier

Rambla de la Llibertat, 26
GIRONA

SASTRERIA

Aifred Ferrer Trajos per a Senyora i Senyor
a preus limitadíssims

Se fan etxures portant la roba

Diploma d'honor
en el Concurs de París de 1914

Plaça de la Constitució, 4
i Bell-lloc, 2, 1.º
GIRONA

L'altre dia em varen dir:
—Mestre, em vull fer retratar;
hi ha un retratista per qui?
I jo m'el vaig emportar
cap al Saló NOU STIL,
doncs a més de lo formal
van més ràpids que un carril:
Rambla d'Alvarez, 2, pral.

Dalmáu Carles,
Pla i Cia

Editors

Girona

**CLAR
I NET**

QUINZENARI FESTIU

Caricatures : Art : Literatura : Humors

Es ven a càr Franquet, a càr
Dalmáu i an el kiosc
d'En Ciriacu.

VINS, OLIS I SABONS
LLUIS SERRA

VINS DE XEREÇ, USUALS DE TAULA
ESPECIALITAT EN VINS
:: RANCI I MOSCATELL ::
PER A MALALTS I CONVALESCENTS

Es reparteix a domicili

Platería, 4 GIRONA

Casa Maresma

Guants i Novitats

Girona

AMERICAN BAR

RESSOPONS :: DOLÇOS

REFRESCS

VINS DE MARCA

— Obert tota la nit —

Rambla, 11.

Sastrería **SMART**
de J. Fernández

Ciudadans, 11

Gran novitat

WERTHEIM

Les màquines per a cosir
i brodar de més renom

REPRESENTANT:

RAMÓN BOIX

Rambla Llibertat

Confitería NEGRE

Refrecs :: Cafés

Licors :: Pastes

RAMBLA